

MEZŐSI MIKLÓS

Mégis inkább így

Mert könnyebb azt, mert könnyebb rímtelen
szövegnél mértéken felül pulzálni szertelen,
mint prózába tompítsam le énem és az éneked.

Te lettél tágterű hazám –
az ám, a végtelennek tetsző anyaöl
(nem anya-
de szerető-,
szeretni való öl)
minek hiánya szinte majd' megöl...
Nem! Nem öl meg ott az édes öl...
hát éppen ez benn' szép sudár gyönyör
nem öl meg akkor sem ha nincs velem
mert mindig itt van ezt meg azt terem

A húsod érzem édes szádat ajkad
belső vonásit és fogad recéinek
rajzát ahogy lassúdad szenvedélyed
rajzik felém a lelked bárha „nincs” esélyed
húzódózol de „győzni” nem fogsz nem reméled

Szabadság, hazám, szerelem:
e három egy és ez lesz most az énekem.

Kivénhedt uccasárba hogy tipegvén
lelkem viseltes és kopottas ingén
rávarrva folt és hátán patchwork és a vén
idő zugán felébredt tán egy régi angyal
zúgó fényárba szökkent kedves édes aggyal
egy archetípus ő kit Séth is látott és örült
mikor benézett hozzád és a szíve elszorult
hogy ennyi lassú szépség és mosolygó
sanda-mentes és fínom-gomolygó
báj lüktet és kapkod felém

A selyemszívű asszony

Könnyen repül nehéz a szív
hová szólít merre hív
hol dobog
körülotte büszke nő
mindenfelől
sikongat és kacag
hullámszik reszkető
szép melle
nem vacog
a rózsa benne
várja mint fióka édes étvét
meg is kapja
nem csipetkét

Szólítlak hívlak innen
itt dobogsz és rugdosol
fáradt szívemben
mint egy magzat
mindenfelől
sikoltozol kéjben kacagva
hullámszik sötét-illatú öled
tedd rám két kezed